

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **A. N.**, zastoupena Mgr. Liborem Hubáčkem, advokátem se sídlem Malé náměstí 73, Benešov, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2020, č. j. 020820/2020/KUSK, sp. zn. SZ 131931/2019/KUSK ÚŠŘ/EMB, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2020, č. j. 55 A 41/2020 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a usnesení krajského soudu

[1] Městský úřad Benešov vydal dne 15. 8. 2019 rozhodnutí č. j. MUBN/99471/2019/VYST, sp. zn. VYST/61595/HR, kterým městu Benešov povolil umístění stavby skateparku a oplocení na pozemku p. č. X v katastrálním území B. u P. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně dne 23. 4. 2020 neodůvodněnou (blanketní) žalobu. Krajský soud ji proto na základě § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), usnesením vyzval k odstranění nedostatků žaloby – doplnění žalobních tvrzení, a to ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy jí bylo doručeno

žalobou napadené rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně zaslala soudu dne 26. 5. 2020 doplnění žaloby a současně žádost o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu podle § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále také jen „zákon č. 191/2020 Sb.“). Zástupce žalobkyně odůvodnil žádost zejména tím, že v důsledku omezení pohybu nemohla proběhnout porada se žalobkyní ohledně důvodů správní žaloby.

[3] Krajský soud nyní napadeným usnesením zamítl žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k odstranění vad žaloby (výrok I.) a žalobu odmítl (výrok II.). Upozornil, že vadu žaloby spočívající v absenci žalobního bodu lze odstranit pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Žalobkyně však podala doplnění žaloby o žalobní body k poštovní přepravě až více jak měsíc po uplynutí lhůty pro podání žaloby, a tedy opožděně. Soud přitom neshledal důvody k prominutí zmeškání lhůty k odstranění vad žaloby podle zákona č. 191/2020 Sb. Zejména považoval za podstatné, že dvouměsíční lhůta pro podání žaloby počala žalobkyni plynout dne 24. 2. 2020, tedy téměř tři týdny před přijetím mimořádných opatření o omezení pohybu dne 15. 3. 2020. V tomto období jí nic nebránilo v osobním setkání se zástupcem, ani její zástupce žádnou překážku netvrdil. I když následně došlo k omezení pohybu osob, právní konzultace jistě mohla proběhnout například telefonicky, videohovorem či elektronickou poštou. Soud rovněž vzal v potaz, že k podpisu plné moci mezi žalobkyní a jejím zástupcem došlo dne 20. 4. 2020 v Benešově, a k osobnímu setkání tedy došlo jen tři dny před podáním neodůvodněné (blanketní) žaloby. Oba tak zřejmě měli možnost dostatečně se poradit o další strategii před podáním žaloby. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nadto plyne, že tentýž zástupce zastupoval žalobkyni již od správního řízení v prvním stupni, a byl tak s projednávanou věcí seznámen.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Uvedla, že nebyla schopna k výzvě krajského soudu náležitě konkretizovat žalobní body, neboť na území celé České republiky byl vládním nařízením omezen pohyb osob a vrcholila pandemie COVID-19. Stěžovatelka tedy zmeškala lhůtu k doplnění žalobních bodů z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které jí znemožňovalo úkon učinit. Přesto soud její žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítl a popsal veškeré „možné i nemožné možnosti“, jak mohla stěžovatelka a její zástupce žalobní důvody doplnit. Aplikovaný zákon č. 191/2020 Sb. přitom již ve svém názvu má zakotven svůj účel, a to „o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení...“. Krajský soud rozhodl o žádosti stěžovatelky velmi tvrdě, a nerefletoval tak uvedený účel zákona.

[6] Žalovaný se v soudem stanovené lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Stěžovatelka namítá, že krajský soud rozhodl nezákonně o odmítnutí žaloby, neboť nesprávně posoudil její žádost o prominutí zmeškání lhůty k odstranění vad žaloby dle zákona č. 191/2020 Sb. Svou kasační stížnost odůvodnila velmi obecně s tím, že rozhodnutí krajského soudu je nepřiměřeně tvrdé a rozporné s účelem uvedeného zákona.

[10] Stěžovatelce lze jistě přisvědčit v tom, že účelem zákona č. 191/2020 Sb. je zmírnění dopadů epidemie koronaviru na účastníky soudního řízení. Tento zákon nicméně přesně stanovuje podmínky, za kterých může soud osobě účastnící se soudního řízení prominout lhůtu k provedení úkonu. Konkrétně v § 3 odst. 1 uvádí, že *„zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje.“* (zvýraznění doplněno soudem)

[11] Uvedené ustanovení představuje výjimečné „prolomení“ obecného pravidla, podle něhož nelze zmeškání lhůty k podání žaloby/doplnění žalobního bodu prominout (viz § 72 odst. 4 s. ř. s., srov. rovněž rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 – 31). Krajský soud správně konstatoval, že z tohoto ustanovení vyplývá, že prominutí zmeškání lhůty není automatickou reakcí soudů na existenci mimořádného opatření, nýbrž je zapotřebí v každém jednotlivém případě tvrdit a osvědčit, že žadateli bylo mimořádným opatřením provedení zmeškaného úkonu „znemožněno nebo podstatně ztěženo“. Žadatel je tedy povinen tvrdit a osvědčit skutečnosti, které nasvědčují tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření měly zásadní dopad na jeho možnost provést zmeškaný úkon (viz usnesení NSS ze dne 11. 6. 2020, č. j. 1 As 209/2020 – 57).

[12] Stěžovatelka však odůvodnila svou žádost velmi obecně, aniž by jakkoliv specifikovala, co konkrétně jí znemožnilo se spojit se svým zástupcem a poradit se o důvodech žaloby proti rozhodnutí žalovaného. S krajským soudem přitom lze souhlasit, že porada mezi stěžovatelkou a jejím zástupcem mohla proběhnout prostřednictvím v současnosti běžně používaných komunikačních technologií (např. telefonicky, videohovorem, e-mailem); stěžovatelka neuvedla, že by z nějakého důvodu nebyla schopna tyto komunikační prostředky používat. Nadto se stěžovatelka měla možnost se svým zástupcem osobně poradit o důvodech žaloby ještě před vyhlášením mimořádného opatření o omezení volného pohybu osob (lhůta pro podání žaloby jí plynula již tři týdny před tím) nebo při osobním setkání při podepisování plné moci dne 20. 4. 2020. Nejvyšší správní soud tak shodně s krajským soudem neshledal, že by mimořádná opatření při epidemii stěžovatelce znemožňovala či podstatně ztěžovala odstranění vad žaloby.

[13] Krajský soud tedy posoudil žádost stěžovatelky o prominutí zmeškání lhůty k odstranění vad žaloby zcela v souladu se zákonem č. 191/2020 Sb. i s jeho účelem. Jeho rozhodnutí není nepřiměřeně tvrdé, neboť z tvrzení stěžovatelky nelze dovodit žádné relevantní důvody zmeškání lhůty, a jak bylo uvedeno výše, soud není oprávněn promíjet lhůty s odkazem na mimořádná opatření při koronavirové epidemii automaticky.

[14] Rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby dle § 37 odst. 5 s. ř. s. tedy nelze považovat za nezákonné. Stěžovatelka neodstranila vadu žaloby spočívající v absenci žalobního bodu ve lhůtě pro podání žaloby a lhůtě stanovené ve výzvě soudu, a krajský soud tak dospěl ke správnému závěru, že žaloba trpěla neodstranitelnou vadou bránící jejímu projednání. K pozdnímu doplnění žaloby soud nemohl přihlídnout.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu